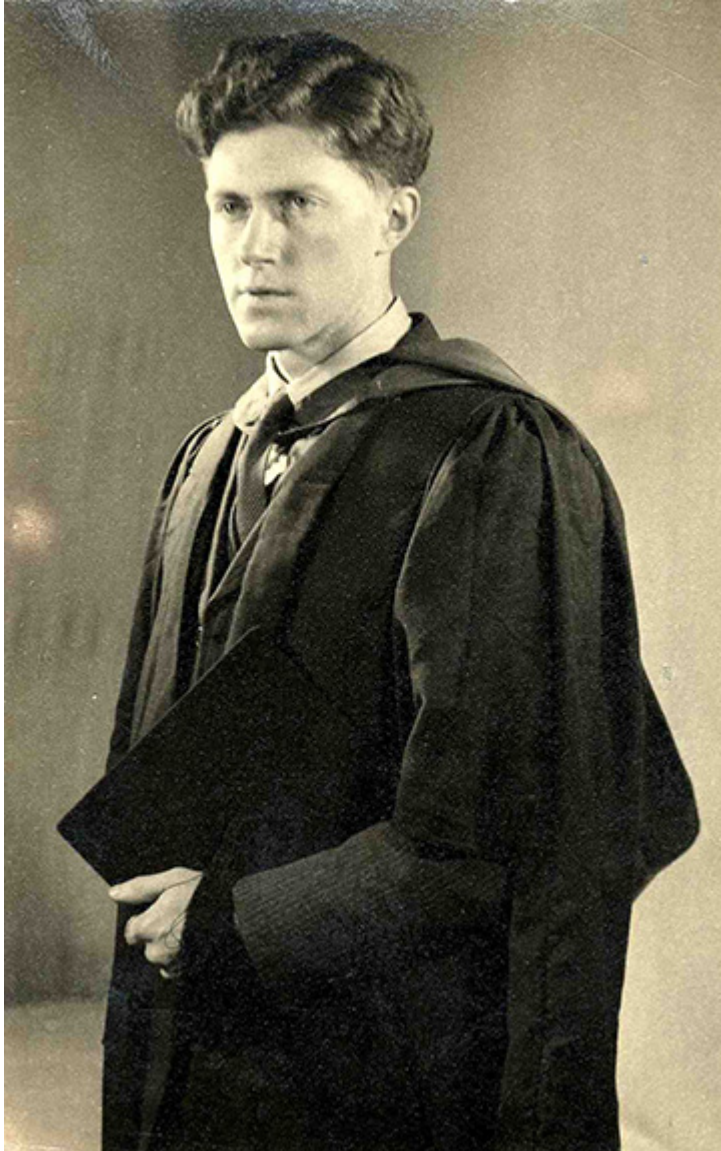

Ułamek istnienia. Bolesław Taborski (1927-2010).

Bolesław Taborski w toczce, Uniwersytet w Bristolu, fot. arch. Anny Taborskiej

Bolesław Taborski

UŁAMEK ISTNIENIA

życie człowieka to nie tyle sen

co ta jego część kiedy się coś śni
jaki to drobny ułamek istnienia
w czarnej bezsennej nocy przedtem potem
a jak krótko śnią umarłe dzieci
takie to smutne - skrzydła anioła
ogromne - rozpostarte nad kruszynką
malutką która życia nie zaznała
i jaki sens w tym wszystkim - może da go
Bóg - na pewno nie ludzie którzy
bez sensu się snują tłoczą biegną
i zdaje im się że posiadają szczęście
jakże się mylą - śnią tylko przez chwilę
tyle tu stracić - czy tam będzie lepiej
nikt tego nie wie - czy tam będą łzy
by móc się wzruszyć jakąś piękną arią -
dowiesz się gdy zobaczysz że zapłakał Bóg

31.3.2000 r., z tomiku „Ułamek istnienia” (2002).

[REDACTED]

Bolesław Taborski odbiera świadectwo maturalne w liceum polskim w Lubece, gdzie przebywał w obozie byłych jeńców wojennych, fot. arch. Anny Taborskiej

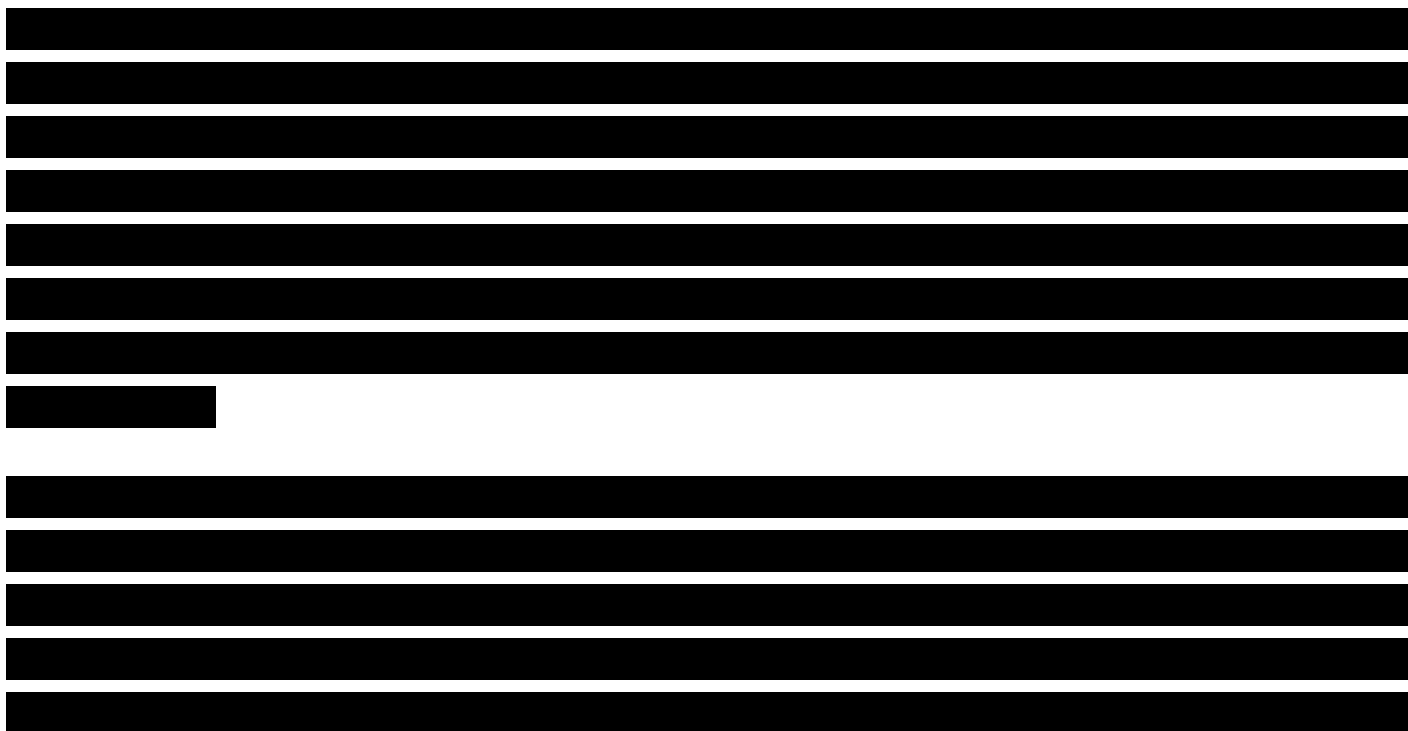
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Bolesław Taborski (drugi z lewej) z kolegami w Polskiej Sekcji Radia BBC, fot. arch. Anny Taborskiej

Odszedł 6 grudnia 2010 roku.

Bolesław Taborski i Halina Taborska podczas rocznicy Powstania Warszawskiego,
fot. arch. Anny Taborskiej

Bilans?

piszę - podszepty szatana słyszę

anioł zbyt cicho ku sobie woła

co tu zyskałem? co tu straciłem?

jak się ten bilans w końcu ułoży

nie wiem i może się już nie dowiem

bo te przeżycia - sukcesy klęski

się nie sumują ale po sobie

zachodzą pędzą wleką znikają

a ja zostanę bezbronny nagi

czy wzniosę ręce do jasnej nocy?

czy je opuszczę do ciemnego dnia?

zostawię pustkę po sobie w sobie?

czy pełnię nigdzie? wie to księgowy

saldo dodatnie saldo ujemne

wyjdzie na jedno po spaleniu ksiąg

piszę - a diabeł łapy zaciera

ale nie wygra ze mną przechera

bo ja już pełzam w stronę anioła

1.7.2007 r.

Najważniejsze jest współczucie

Historyk sztuki, filozof, pedagog – prof. dr hab. Halina Taborska

Dużo roboty z tym papieżem

Historyk sztuki, filozof, pedagog – prof. dr hab. Halina Taborska

Katedra Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej,

Prof. Halina Taborska, fot. arch. Anny Taborskiej

[REDACTED]

Głosy medialnych recenzentów, merytorycznie analizujące podjętą przez Autorkę problematykę sztuki w miejscach śmierci, nagłaśniają sensory opisanych ludzkich przeżyć, utrwalone w miejscach człowieczych dramatów, których symbolem stały się europejskie pomniki ofiar hitleryzmu. Nie ma już tysięcy ludzkich istnień, które pochłonęły hitlerowskie zbrodnie. Jest sztuka, której symboliczna ekspresja przypomina o ich losach, nawiązuje z nimi dialog pamięci i prowokuje do dialogu z tymi, którzy dzięki niej mogą dzisiaj doznać przeżyć utrwalonych w artystycznych kodach jej twórców. Bo sztuka jest nieśmiertelna... .

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Prof. Halina Taborska z Churchillem i Rooseveltem - rzeźba „Allies” Lawrence’a Holofcenera, Londyn, fot. arch. Anny Taborskiej

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

Prof. Halina Taborska, British Library, Bill Woodrow, „Sitting on History”, 1995, fot. arch. Anny Taborskiej

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

badaczka kultury i pamięci historycznej Polaków i Europejczyków XX i XXI wieku, obrończyni międzyludzkiej więzi zapisanej w losowych dramatach polskiej historii, inicjatorka międzypokoleniowych dialogów, autorka wnikliwych publikacji naukowych, nieoceniony nauczyciel akademicki wielu światowych uczelni i przede wszystkim wspaniały wykładowca i była Rektor Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie w Londynie. Akademickie doświadczenie, a także wielkie wyczucie fenomenu czasu i miejsca, nowych potrzeb i oczekiwań zróżnicowanego pokoleniowo i kulturowo środowiska Polaków w Wielkiej Brytanii, pomogły jej w

przeobrażaniu Uczelni. To dzięki umysłowi i sercu byłej Rektor prof. Halinie Taborskiej, PUNO trwa i wierzymy, że trwać będzie dla przyszłych pokoleń Polaków, ucząc ich polskiej kultury i rozwijając nowe oblicza polskości poza granicami Kraju[18].

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

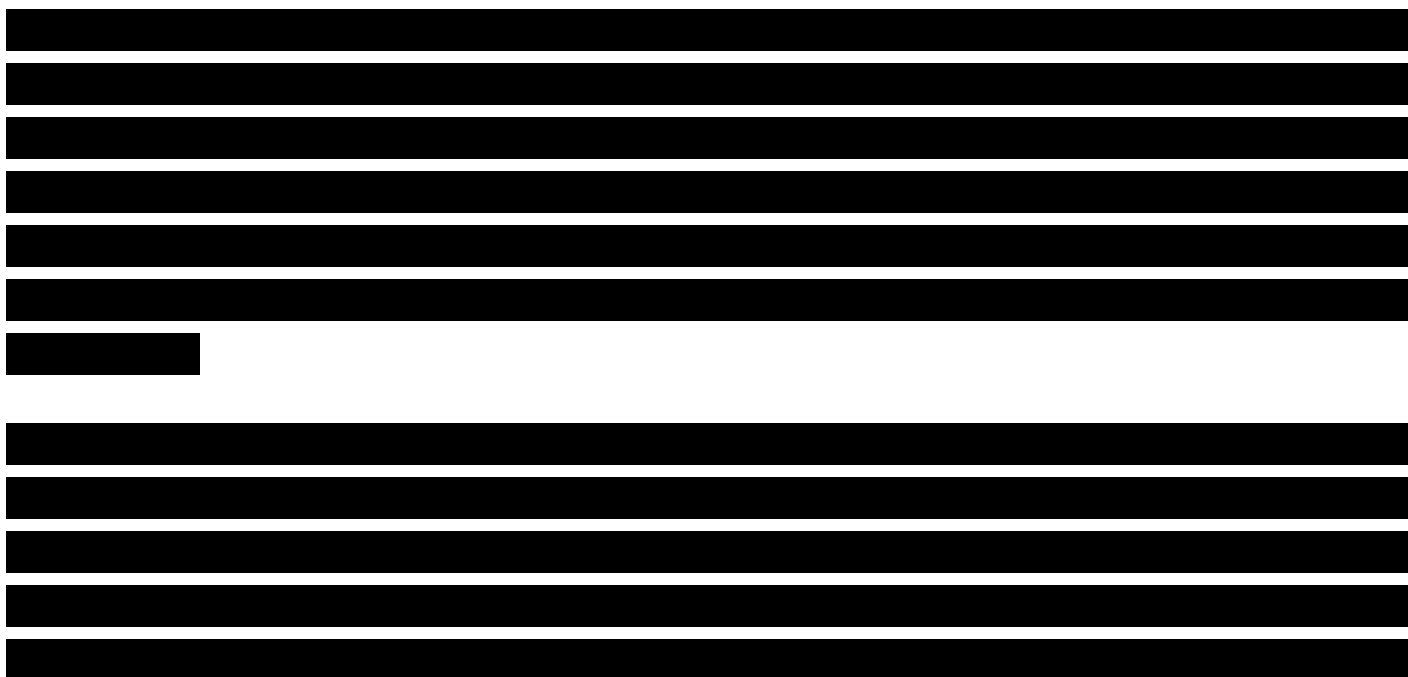
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Prof. Halina Taborska pod pomnikiem Szmula M. Zygielbojma, Warszawa, fot. arch. Anny Taborskiej

[REDACTED]

Halina Taborska w Pułtusku, fot. arch. Anny Taborskiej

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

[Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted] 0.

- [Redacted]

- [Redacted]

[Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

- [Redacted]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED].

▪ *Rozstrzelane kamienie* (monument Treblinki), „Polityka”, 2002 (07-27), nr 2360, s. 65-67.

▪ [REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED].

▪ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED].

- [REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[1] [REDACTED]

[2] [REDACTED]

[3] [REDACTED]

[4] [REDACTED]

[5] [REDACTED]

[6] [REDACTED]

[7] [REDACTED]

[8] [REDACTED]

[9] [REDACTED]

[Redacted]

[10] [Redacted]
[Redacted]

[11] [Redacted]
[Redacted]

[12] [Redacted]
[Redacted]

[13] [Redacted] 0.

[14] [Redacted]
[Redacted]

[15] [Redacted]
[Redacted].

[16] [Redacted]
[Redacted]

[17] [Redacted]

[18] [Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

[19] [Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

[20] [Redacted]
[Redacted]

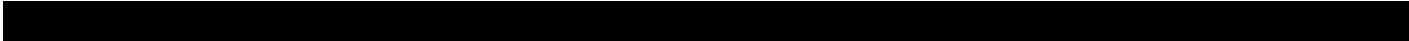
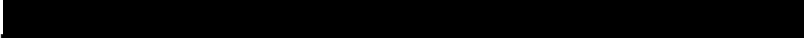
[21] [Redacted]

Najważniejsze jest współczucie

Anna Taborska

[REDACTED]

[REDACTED] wojnę. [REDACTED]

[REDACTED] Tata jako nastolatek wstąpił do AK, walczył w Powstaniu Warszawskim na Mokotowie, był ranny.

Bolesław Taborski

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Halina i Bolesław Taborscy, lata 60-te

[Redacted text block]

Bolesław Taborski z Anią i ze swoim ojcem Józefem

Halina Taborska z Anią w domu jej
rodziców chrzestnych, 1969 r.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Rodzina Taborskich z babcią Natą, lata 70-te

[Redacted text block]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Halina Taborska

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[REDACTED]

Halina i Bolesław Taborscy, lata 80-te

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Współczucie

najważniejsze jest współczucie

dla wszystkiego co na ziemi

ludzi zwierząt i też roślin

skąd mój i znów mówię: ludzi

ono czyni życie znośnym

a jego brak odczłowiecza

weźmy sprawców Holocaustu

sługi diabła na tej ziemi -

udawali że są ludźmi

ba - nadludźmi - byli niczym

nie wiedzieli co współczucie

10.04.06

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] r.

[REDACTED]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]:

[Redacted]

[Redacted]

Dużo roboty z tym papieżem

[Redacted]

[Redacted]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]